

Verslag van de bijeenkomst van leeskring “De Omslag” op 31 maart 2009.

Aanwezig: Gerda, Ariana, Nelleke, Marné, Pauline en Thea.

Afwezig: Janny, Dicky en Annelies

Gelezen boek: “Op slot”, geschreven door J. Bernlef, pseudoniem van H.J. Marsman.

Wat vonden wij ervan

Gerda:	Niet zijn beste werk. Sommige dingen onwaarschijnlijk.
Ariana:	Leest makkelijk. Gestoord aan vloeken.
Nelleke:	Niet zoveel indruk gemaakt.
Marné:	Mooi om te lezen.
Pauline:	Eenvoudige woorden en taalgebruik; mooi.
Thea:	Met plezier gelezen. Leest makkelijk.
Wil:	Heldere, korte zinnen. Ook met plezier gelezen.

Bernlef is geboren in 1937. Gaat in 1949 naar Haarlem. In 1954 naar Amsterdam.

Komt in contact met K. Schippers.

In 1957 pseudoniem aangenomen i.v.m. slechte naam van een andere Marsman.

1958 naar Zweden.

Een greep uit zijn werk:

Bekend geworden met Hersenschimmen (1984); Achter de rug (Gedichten van 1960 – 1990); Meeuwen (1975); Vallende ster (1989); Boy (2000); Publiek geheim (1990, AKO-literatuurprijs); Buiten is het maandag (2003); Onzichtbare jongen (2005).

Prijzen: Const. Huygens voor hele oeuvre (1984), P.C. Hoofdprijs (1994).

Samenvatting boek

De schilder IJsbrand Blok leeft al jaren afgezonderd in een huis aan de kust. Als zijn oude vriend, Dick Noordeloos, een fotograaf, hem komt bezoeken, ligt IJsbrand in bed. Hij fluistert nog iets over ‘geluk’ of ‘gelukt’? Dan sterft IJsbrand.

Zijn dochter Karien wordt gebeld en komt. Haar moeder is al jaren in een inrichting, dus moet zij de nalatenschap regelen. Ze vraagt Dick om de schilderijen van haar vader te fotograferen voor een overzichtstentoonstelling. Het huis hangt vol met schilderijen, met Nadia, zijn vrouw, als model. Dick krijgt daardoor inzicht in de geschiedenis. De kamer van Nadia blijft op slot bij gebrek aan de sleutel. Pas als veel later de kamer geopend wordt (door Nadia zelf gedaan nadat ze haar zelfportretten heeft vernield) wordt de geschiedenis van Nadia onthuld. Extra aandacht is er voor het laatste schilderij: een bloeiende amandelboom in Z. Frankrijk. IJsbrand vond het mislukt maar voor Dick juist geslaagd i.v.m. het speciale licht dat er in zit. Had dat misschien met zijn laatste woord ‘gelukt’ te maken?

Langzaam wordt duidelijk dat IJsbrand zijn vrouw zijn leven lang heeft geschilderd zoals hij haar voor het eerst ontmoette. “Een jonge vrouw met smalle heupen en kleine borsten.” Nadia reageerde daarop door haar lichaam in die staat te willen houden. Ze moet concurreren tegen zichzelf. Geeft Karien de schuld van haar

‘verval’, waardoor ze de nodige schade oploopt. Is rijp voor een inrichting waar ze nog steeds zit als IJsbrand sterft. Dan haalt ze nog één keer haar gelijk, loopt weg uit de inrichting en vernielt alle schilderijen.

Op slot: Echtpaar tot elkaar veroordeeld. Relatie op slot. Dochter is slachtoffer van twee mensen die haar geen kind lieten zijn.

Thea K.